

LOVISA STADS UTLÅTANDE

Begäran om utlåtande om utkastet till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som omorganiserar den offentliga arbetskrafts- och företags servicen

Era synpunkter på regeringens proposition kapitel 2 Nuläge och bedömning av nuläget:

Det är viktigt att uppmärksamma de lokala och regionala möjligheterna och skillnaderna. Den kvantitativa gränsen för sysselsättningsområdet har fastställts till 20 000 personer i arbetsför ålder, vilket är en strikt gräns. Hur ska det vara möjligt att utnyttja det lokala kommunala ekosystemet i ett sysselsättningsområde som har ett arbetskraftsunderlag på 20 000 personer och som eventuellt omfattar flera kommuner? Finansieringen bör möjliggöra kundinriktning, närtjänster och lokala lösningar.

Reformen har en snäv tidtabell. I beredningen bör man göra det möjligt att utforma tjänsterna så att de motsvarar de lokala behoven. Behoven på tvåspråkiga områden måste beaktas.

Era synpunkter på regeringens proposition kapitel 3 Målsättning:

Den sporrande finansieringsmodellen bör stöda målen och den förnyade lagstiftningen bör möjliggöra ett välfungerande lokalt kommunalt ekosystem. Den snäva beredningstidtabellen ställer egna utmaningar för beredningen av helheten. För att kunna bygga upp en lyckad helhet behöver tillräckliga resurser anvisas för beredningen.

I modellen med ansvarskommuner har en kommun inom sysselsättningsområdet som inte har organiseringsansvaret inte samma möjligheter att fatta beslut som den kommun som har detta ansvar. Detta kan medföra utmaningar för uppbyggnaden av helheten och för uppnåendet av målen.

Era synpunkter på regeringens proposition kapitel 4.1 De viktigaste förslagen:

Enligt förslaget kan ett sysselsättningsområde bildas om arbetskraften i området uppgår till minst 20 000 personer, något som inte uppfylls i de flesta kommunerna. Det skulle vara ändamålsenligare att tala om en överföring av skötseln av sysselsättningen till kommunbaserade samarbetsområden och en ändring av ställningen för den kommun eller de kommuner som har organiseringsansvaret till arbetskraftsmyndighet.

Den finansieringsmodell för serviceorganiseringen som föreslås i propositionsutkastet stöder nödvändigtvis inte uppnåendet av propositionens mål och möjliggör inte fullt utnyttjande av det kommunala ekosystem som nämns i propositionsutkastet, eftersom organiseringsansvaret håller på att överföras till samarbetsområdet eller den kommun inom området som har organiseringsansvaret. I modellen med ansvarskommuner minskar medlemskommunens beslutsfattande jämfört med nuläget. Serviceorganiseringen är förknippad med omfattande statlig reglering, vilket kan vara ett problem med tanke på kommunal självstyrelse. Det är allt skäl att bedöma helheten även ur likabehandlingsperspektiv.

Lovisa stad anser att alla kommuner bör ha möjlighet till organiseringsansvar in någon form. Finansieringen och organiseringsansvaret bör ligga hos samma part. Det är också viktigt att beakta att man pendlar från eller till kommunen från flera sysselsättnings- och välfärdsområden särskilt då det gäller orter som ligger vid gränserna mellan områdena. Därför är det nödvändigt att möjliggöra ett naturligt samarbete mellan de eventuella olika områdena.

Den finansieringsmodell som föreslås i utkastet bör beakta konjunkturväxlingen och befolkningsutvecklingen i kommunerna. Kommunernas finansiering bör därför ses över med jämna mellanrum i stället för att kompensera för en tvärsnittssituation av engångsnatur. Dessutom bör vikten av kriteriet för omfattande arbetslöshet höjas från den viktning på 30 procent som föreslås i propositionen. I finansieringsmodellen bör man beakta att sysselsättningsprocessen kan vara längre för vissa och kräva en omfattande servicehelhet. I modellen bör uppmärksamhet ägnas åt frivilliga studier och deltidsarbete.

Kommunen bör vara en aktör inom samservicen för sektorsövergripande stöd för att också de olika verksamheterna i kommunen ska kunna beaktas och samordnas i serviceprocessen. Vad gäller sysselsättningskyldigheten bör man även framöver möjliggöra lönesubvention för kommunerna och låta kommunerna omfattas av lönesubvention för att i synnerhet partiellt arbetsföra personer och personer med svagare ställning på arbetsmarknaden även i fortsättningen ska kunna sysselsättas lokalt i kommunen.

Välfärdsområdenas och kommunernas roll behöver preciseras i fråga om finansieringsansvar. Det bör finnas ett ekonomiskt incitament för välfärdsområdena att ordna social- och hälsotjänster för arbetslösa personer. Det skulle också vara viktigt att samarbetet är sammanhängande för att möjliggöra kundinriktade serviceprocesser.

Era synpunkter på regeringens proposition kapitel 12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning:

I propositionen ingår flera statliga styrmekanismer, såsom stupstocksreglering. Detta kan vara problematiskt med tanke på den kommunala självstyrelsen enligt grundlagen. Uppmärksamhet bör också ägnas åt likabehandlingsperspektivet.

I kapitel 10 föreskrivs det om stöd som beviljas arbetsgivaren (lönesubvention, sysselsättningsstöd för anställning av personer som fyllt 55 år, stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen).

Era synpunkter:

Att lönesubventionen inte gäller kommuner, samkommuner eller sammanslutningar som dessa har bestämmande inflytande över kan inte understödjas. Slopandet av lönesubventionen begränsar i betydande grad lokala lösningar inom skötseln av sysselsättningen särskilt då det gäller förlängd arbetslöshet och svårssysselsatta personer. Ändringen försämrar också serviceprocessen för partiellt arbetsföra och svårssysselsatta personer. Lönesubventionen bör sporra till en öppen arbetsmarknad till exempel genom att utnyttja läroavtal.

ERA ÖVRIGA SYNUNKTER PÅ PROPOSITIONEN:

Organiseringsansvaret och finansieringen behöver gå hand i hand. Den modell med olika former av statlig styrning som nu föreslås ter sig invecklad ur administrativt perspektiv och problematisk med tanke på kommunal självstyrelse. Också likabehandling behöver beaktas i reformen.

Strukturerna behöver stöda smidiga sysselsättningsprocesser och främja närtjänster i kommunen. Det finns en risk att enskilda kommuner har obefintliga möjligheter att påverka det lokala främjandet av sysselsättningen om den föreslagna modellen genomförs, eftersom det är en annan part som är den faktiska anordnaren.

Uppmärksamhet behöver ägnas åt frågor som gäller de språkliga rättigheterna. Det är ytterst viktigt att tvåspråkighet uppmärksammas även inom enspråkiga pendlingsregioner och att tvåspråkiga tjänster tryggas.